

Sygn. Akt XVII AmE 229/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: protokolant sądowy **Aleksandra Marczak**

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 26 kwietnia 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 229/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 26 kwietnia 2018 roku numer (...), na podstawie art 56 ust. 2 i art. 56 ust 1 pkt 3a, w związku z art 11 i art 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 z późn. zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 9240, oraz na podstawie art 104 i art 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 12570 w związku z art 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 19 maja 2017 r., na podstawie art. 56 ust 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Sp. z o.o. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekał, co następuje:

1. (...) Sp. z o.o. w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych:

- w C., ul. (...)

- w B., ul. (...)

naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art 11 i art. 11d ust 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art 56 ust 1 pkt 3a tej ustawy,

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzył (...) Sp. z o.o. karę pieniężną w kwocie 12 712 zł (słownie: dwanaście tysięcy siedemset dwanaście złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego:

1. art. 56 ust.1 pkt 3a w zw. z art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne poprzez nieprawidłowe zastosowanie, choć w przedmiotowym stanie faktycznym nie powinien mieć zastosowania art. 11d ust. 3, ponieważ (...) wprowadziły ograniczenia w poborze i dostawie energii na podstawie art. 11c ust.2 pkt 2,

2. art. 56 ust.1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię a w konsekwencji nieprawidłowe zastosowanie przez nałożenie na odwołującego się kary pieniężnej w związku z wprowadzeniem przez (...) S.A. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, podczas gdy zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust.3 lub art. 11d ust.3,

3. art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne poprzez jego nieuwzględnienie i wymierzenie odwołującemu się kary pieniężnej, mimo że istniały przesłanki do jego zastosowania, a z uwagi na okoliczność, iż odwołujący się niezwłocznie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń, a stopień szkodliwości czynu był znikomy,

II. naruszenie przepisów postępowania:

1. art. 7, art. 77 oraz art. 80 k.p.a. poprzez:

a) brak wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego i błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że odwołujący się nie dostosował się wprowadzonych ograniczeń wyłącznie przez wzgląd na uniknięcie strat, które poniósłby w przypadku dostosowania się do ograniczeń, podczas gdy brak było technologicznej możliwości natychmiastowego wygaszenia pieca,

b) brak uwzględnienia wskazanej podstawy prawnej wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej przez (...) S.A.,

c) niedostateczne wyjaśnienie powodów, dla których organ nie skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne przy jednoczesnym odniesieniu przesłanki stopnia szkodliwości czynu do kumulacji zachowań wszystkich odbiorców w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku.

Wskazując na powyższe wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,

2. ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość

3. ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji i odstąpienia od wymierzenia kary

oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zdaniem powoda, pozwany błędnie przyjął, iż zaistniały przesłanki do nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż przepis ten odnosi się wprost do art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., natomiast przedmiotowe ograniczenia zostały wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. Powód wskazał również, że pozwany w treści zaskarżonej decyzji powołał się na stopień szkodliwości czynu, rozumiany jako bezpośredni wpływ popełnionego czynu na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Pozwany wskazał również, że odbiorca podejmując decyzję o niedostosowaniu się do wprowadzonych ograniczeń miał na względzie przede wszystkim uniknięcie strat, które poniósłby w przypadku dostosowania się do ograniczeń, z uwagi na co powinien ponieść konsekwencje swoich działań w postaci kary z art., 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne. Zdaniem powoda, pozwany przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu powinien był wziąć pod uwagę w szczególności okres zachowania podlegający sankcjonowaniu w postaci kary pieniężnej. Ponadto, na społeczną szkodliwość czynu wpływają m.in. przekroczenie norm w stopniu znacznym. W ocenie odwołującego, w niniejszym postępowaniu nie sposób mówić o wysokim stopniu szkodliwości czynu, gdyż odwołujący się w możliwie najkrótszym czasie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń. Ewentualne naruszenia nie były zawinione i wynikały z rozwiązań technologicznych, w tym braku możliwości natychmiastowego wyłączenia urządzeń znajdujących się czasie cyklu produkcyjnego. Powód wskazał, że przekroczenia poboru energii nie wynikały z celowego działania lub braku dobrej woli. Powód podjął bowiem działania w celu niezwłocznego wygaszania procesów produkcyjnych po uzyskaniu informacji o ograniczeniach oraz wszelkie inne działania mające na celu zmniejszenie poboru energii w dniach 10 i 22 sierpnia 2015 roku. Osiągnięcie bezpiecznego poziomu poboru mocy (niemal całkowite wyłączenie produkcji) z godziny na godzinę w zakładzie produkcyjnym jest technicznie niemożliwe bez spowodowania szkód w ciągu technologicznym o charakterze mechanicznym, jak również dla zdrowia i życia osób pozostających w obsłudze tego procesu. Powód wskazał, że obowiązująca moc bezpieczna w sierpniu 2015 roku dla zakładu był nieadekwatna do potrzeb i bezpiecznego funkcjonowania zakładu. Nadto pozwany w treści decyzji wskazał, że kumulacja zachowań odbiorców bezpośrednio zagroziła bezpieczeństwu funkcjonowania Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, ale nie wskazał z jakiego powodu zachowanie powoda miało istotny wpływ na ww. bezpieczeństwo.

Pozwany wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Wskazał ponadto, iż wywody powoda nie znajdują uzasadnienia w przepisach z art. 11, 11c i 11 d ustawy – Prawo energetyczne. Z analizy tych przepisów nie wynika bowiem, iż wyłączną podstawą prawną wprowadzenia przez operatora ograniczeń i poborze energii elektrycznej ustawodawca zawarł w art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy. Zachowanie powoda polegające na niestosowaniu się w dniach 10-11 sierpnia 2015 roku do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, o których mowa w art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, zostało objęte sankcją poprzez odesłanie w przepisie karnym z art. 56 ust. 1 pkt 3a do art. 11, 11c ust. 3 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, bowiem w istocie to przepis art. 11 d ust. 3 stanowi materialnoprawną podstawę do wprowadzenia powyższych ograniczeń, zaś operator systemu przesyłowego wprowadzając z dniem 10 sierpnia 2015 roku ograniczenia w dostarczeniu i poborze mocy odwoływał się art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy – prawo energetyczne określając na tej podstawie okres i zakres terytorialny wprowadzanych ograniczeń. Powód natomiast dopuścił się zaniedbań na etapie planowania ograniczeń. Powód powinien był przewidywać, iż może dojść do sytuacji wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i że w związku z tym moc bezpieczna określona w planie ograniczeń powinna być tak dostosowana, aby w przypadku wprowadzenia ograniczeń uwzględniała możliwość utrzymania zasilania dla niezbędnych urządzeń i instalacji. Brak dostosowania wartości mocy bezpiecznej w planie ograniczeń do takiej wartości, która uwzględniałaby utrzymywanie zasilania niezbędnych urządzeń i instalacji oznacza brak po stronie powoda podjęcia takich działań o charakterze ostrożnościowo – prewencyjnym. Pozwany podtrzymał również stanowisko w zakresie znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu powoda.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A, z siedzibą w K. (zwanym dalej (...)) w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r. dostarczało (...) Sp. z o.o. (zwanym dalej „Odbiorcą”) energię elektryczną:

- w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w C., ul. (...) - na podstawie Umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z dnia 27.03.2013r., Nr (...). Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) w piśmie z dnia 30.07.2014 r.,
- w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w B., ul. (...) - na podstawie Umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z dnia 20.01.2013 r., Nr (...). Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy w piśmie z dnia 30.07.2014 r.

(k. 28, 29, 32-39, 40-45 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister (...)) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE, (...) SA pismem z dnia 10 maja 2016 r., którego sieci punkty poboru energii elektrycznej, (...) Sp. z o.o. zlokalizowane w C. oraz B. są przyłączone, przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do obiektów Odbiorcy. Z informacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynika, że Odbiorca w dniach 10 sierpnia 2015 r. -31 sierpnia 2015 r. przekroczył obowiązujące go - zgodnie z Planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wartości poboru mocy, w odniesieniu do obiektów:

- obiekt zlokalizowany w C. przy ul. (...), wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy (MW w godzinie) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku wyniosła łącznie 3,6052377 MW w godzinie

- obiekt zlokalizowany w B. przy ul. (...) wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy (MW w godzinie) w dniu 10 sierpnia 2015 roku wyniosła łącznie 0,6324000 MW w godzinie.

(k 3-6 akt adm.)

Pismem z dnia 19 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 21 czerwca 2017 r, Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie, wraz z dokumentami, do których nadesłania wzywano. W piśmie Odbiorca wniósł o umorzenie postępowania administracyjnego z uwagi na jego bezprzedmiotowość. (k. 11-24 akt adm.)

Po uprzednim wzywaniu odbiorcy do nadesłania dodatkowych informacji dokumentów, pismem z dnia 29 marca 2018 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 58, 60, 61, 62, 63, 66 akt adm.)

W wyznaczonym terminie Odbiorca zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym nie zgłaszając do niego zastrzeżeń ani uwag. (k. 67 akt adm.)

Odbiorca w 2017 roku osiągnął przychód (...) zł. (k. 65 akt adm.)

W dniu 26 kwietnia 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr(...). (k. 71-78 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

W treści odwołania powód twierdził, iż nie zaistniały przesłanki na nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż przepis ten odnosi się wprost do art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., natomiast przedmiotowe ograniczenia zostały wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.

Powyższe twierdzenie powoda jest niezasadne.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6

Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, nie oznacza, iż nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, zgodnie z treścią art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwia uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

W świetle powyższego nieuzasadnione jest wnioskowanie powoda, iż wprowadzenie przez OSP przedmiotowych ograniczeń w czasie „wystąpienia zagrożenia” tj. na podstawie art. 11d. ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, którego okres i zakres terytorialny został określony zgodnie z wymogami art. 11c ust. 2 pkt 2 powoduje zwolnienie powoda z odpowiedzialności, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Bezsporny był w niniejszej sprawie fakt niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w łącznej wysokości 4,2376377 MW w godzinie.

Powód w treści odwołania podnosił, iż po powzięciu wiedzy podjął niezwłoczne działania mające na celu wygaszenie pracy poszczególnych urządzeń, gdyż brak było możliwości natychmiastowego zatrzymania pracy urządzeń z uwagi na występowanie różnego rodzaju zagrożeń z tym związanych. Wskazał tu przede wszystkim należy, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła, podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami. Zgodnie natomiast z treścią z §8 ust. 1 i 2 wskazanego Rozporządzenia operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Z treści dokumentów znajdujących w aktach postępowania administracyjnego (k. 28,29) wynika, że określona w „planie wprowadzania ograniczeń” wielkość mocy bezpiecznej dla 20 stopnia zasilania dla obu obiektów wynosiła 0,400 MW, a została wskazana w drodze „porozumienia” z powodem. Powód w niniejszym postępowaniu podniósł, iż w zakładzie produkcyjnym powoda zostały podjęte działania mające na celu wygaszenie pracy urządzeń, jednak natychmiastowe zatrzymanie pracy urządzeń nie było możliwe. Zauważyć tu należy, iż wobec wprowadzonych ograniczeń powód nie był zobowiązany do natychmiastowego zatrzymania pracy urządzeń i całkowitego zaprzestania poboru energii, a jedynie zastosowania odpowiednich działań, przygotowanych wcześniej, których rezultatem byłoby ograniczenie poboru energii w odpowiednim zakresie, czego powód jednak nie wykonał.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku przez OSP na podstawie 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Powyższe oznacza, że zaistniała przesłanka do nałożenia na powoda przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary pieniężnej. Wymiarzenie na tej podstawie kary pieniężnej ma charakter obligatoryjny. W związku z tym, uzasadnione było nałożenie na powoda kary według treści art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z jego treścią (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) wysokość kary pieniężnej nałożonej na powoda nie przekroczyła 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...).

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE może odstąpić od wymiarzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W niniejszej sprawie, przy ocenie stopnia szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze zakres przekroczenia w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku mocy o 4,2376377 MW w godzinie. Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powód nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne. Skutkiem takiego działania może być bowiem wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego systemu. Powyższa okoliczność świadczy o stopniu szkodliwości czynu powoda wyższym niż znikomy. Z tego względu przyjęcie, że szkodliwość czynu powoda była większa niż znikoma, uniemożliwiało odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie powołanego wyżej art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne. Tym samym niezasadny był podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 7, 77 i 80 k.p.a. , albowiem pozwany w sposób wyczerpujący i prawidłowy rozpatrzył materiał dowodowy, wskazał fakty, które uznał za udowodnione, w sposób prawidłowy przytoczył przepisy prawa, a także w sposób dostateczny wyjaśnił przyczyny nieskorzystania z możliwości przewidzianej w treści art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

SSR (del.) Jolanta Stasińska